DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

14. september 2000 *

I sag C-369/98,

angående en anmodning, som High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Det Forenede Kongerige) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

The Queen

mod

Minister of Agriculture, Fisheries & Food,

ex parte: Trevor Robert Fisher og Penny Fisher, erhvervsdrivende under betegnelsen »TR and P Fisher«,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 3, stk. 1, og artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et

* Processprog: engelsk.

integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 355, s. 1), og af artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 391, s. 36),

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, D.A.O. Edward, og dommerne P.J.G. Kapteyn (refererende dommer) og H. Ragnemalm,

generaladvokat: S. Alber
justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Trevor Robert Fisher og Penny Fisher ved barrister H. Mercer for solicitor P. Till

— Det Forenede Kongeriges regering ved R. Magrill, Treasury Solicitor's Department, som befuldmægtiget, bistået af barrister P. Watson

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved X. Lewis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 16. december 1999 er afgivet mundtlige indlæg af Trevor Robert Fisher og Penny Fisher, af Det Forenede Kongeriges regering og af Kommissionen,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 10. februar 2000,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 13. marts 1998, indgået til Domstolen den 16. oktober 1998, har High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) forelagt tre præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 3, stk. 1, og artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 355, s. 1), og af artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 391, s. 36).

2 Spørgsmålene er rejst i en for High Court of Justice verserende sag, hvori der er nedlagt dels en påstand om annullation af en afgørelse truffet af Ministry of Agriculture, Fisheries & Food (herefter »MAFF«) om at stadfæste de sanktioner,

som er blevet pålagt Trevor Robert Fisher og Penny Fisher, der er erhvervsdrivende under betegnelsen TR and P Fisher (herefter »Fisher«), dels en påstand om, at det fastslås, at denne afgørelse var ulovlig og ugyldig, og endelig en erstatningspåstand.

Relevante retsregler

Fællesskabsbestemmelser

3 Ved Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 (EFT L 181, s. 12) indførtes en støtteordning for producenter af visse markafgrøder, som er angivet i bilag I til forordningen. Efter denne ordning udbetales der godtgørelser for hver af de angivne afgrøder, såfremt de dyrkes på støtteberettigede arealer og visse betingelser er opfyldt (»Arable Area Payments«, herefter »hektarstøtte«). Alle ansøgere under hektarstøtteordningens almindelige ordning skal forpligte sig til at udtage en mindre del af de arealer, som er omfattet af ansøgningen. Udtagningssatsen for det pågældende ansøgningsår var fastsat til 10%. De arealer, som var støtteberettigede til udtagning, skulle enten have været tilsået det foregående år eller være omfattet af en udtagningsordning.

4 Ved forordning nr. 3508/92 indførtes det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (herefter »det integrerede system«). Formålet med systemet er at undgå svig ved hjælp af egentlige sanktioner i tilfælde af uregelmæssigheder eller svig. Systemet tilsigter også at begrænse de administrative formaliteter, såvel hos landbrugerne som hos de myndigheder, som er

ansvarlige for de forskellige støtteordninger, idet der indførtes et ensartet forvaltningssystem for samtlige støtteordninger, og idet alle medlemsstater blev pålagt at oprette en database, hvori indlæses alle de oplysninger, som er indeholdt i støtteansøgningerne.

5 De bestemmelser i forordning nr. 3508/92, som er relevante for hovedsagen, er følgende:

»Artikel 2:

Det integrerede system omfatter følgende:

a) en database

b) et alfanumerisk system til identifikation af markerne

c) et alfanumerisk system til identifikation og registrering af dyrene

d) støtteansøgninger

e) et integreret kontrolsystem.

Artikel 3

1. I databasen indlæses for hver landbrugsbedrift oplysningerne fra støtteansøgningerne. Databasen skal bl.a. muliggøre, at der straks hos medlemsstatens kompetente myndighed kan foretages direkte søgning på oplysningerne for mindst de seneste tre på hinanden følgende kalenderår og/eller produktionsår.

...

Artikel 4

Det alfanumeriske system til identifikation af markerne opstilles på grundlag af matrikelkort og -dokumenter eller andre kortreferencer, på grundlag af luftfotos eller satellitbilleder eller anden tilsvarende dokumentation eller på grundlag af flere af disse elementer.

...

Artikel 9

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre beskyttelsen af de indhentede oplysninger.«

6 Det bestemmes i artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 3887/92:

»Konstateres det, at det areal, som er angivet i ansøgningen om arealstøtte, er større end det fastslåede areal, beregnes støttebeløbet på grundlag af det areal, der er fastslået under kontrollen. Dog nedsættes det fastslåede areal således, medmindre der foreligger force majeure:

— hvis det overskydende areal udgør over 2% eller 2 ha, men højst 10% af det fastslåede areal, er nedsættelsen lig med to gange det overskydende areal

— hvis det overskydende areal udgør over 10%, men højst 20% af det fastslåede areal, er nedsættelsen lig med 30%.

Hvis det overskydende areal udgør over 20% af det fastslåede areal, ydes der ingen arealstøtte.

Er der imidlertid tale om urigtige angivelser, som er forsætlige eller skyldes grov uagtsomhed:

— udelukkes landbrugeren fra vedkommende støtteordning for det pågældende kalenderår, og

— hvis der er tale om en forsætlig urigtig angivelse, fra enhver støtteordning, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3508/92, for det følgende kalenderår for et areal, der svarer til det, støtteansøgningen blev afvist for.

Ovennævnte nedsættelser anvendes kun, hvis landbrugeren kan bevise, at han ved arealbestemmelsen korrekt har baseret sig på oplysninger, der er godkendt af myndighederne

...«

Nationale bestemmelser

7 Det følger af forelæggelseskendelsen, at ansøgninger om hektarstøtte i Det Forenede Kongerige indgives ved et skema, der består af to dele: et grundskema (Base Form) og en edb-udskrift af markplanen, som indeholder oplysninger om markerne (Field Data Printout). Markplanen indeholder oplysning om ansøgerens enkelte marker. For hver mark skal landbrugeren angive den afgrøde, der dyrkes på den pågældende mark eller om marken er udtaget. Hvert år tilsender MAFF alle de hektarstøtteansøgere, der fortsat driver de samme arealer, en edb-udskrift, som indeholder alle de oplysninger, som var indeholdt i det foregående års ansøgning. Landbrugeren skal derfor kun foretage de nødvendige ændringer, når han udfylder sin hektarstøtteansøgning.

8 Alle de af MAFF anvendte grundskemaer indeholder en bestemmelse, hvorefter ansøgeren skal erklære, at oplysningerne i ansøgningen er korrekte, og at de »af de pågældende landbrugsmyndigheder fortroligt kan videregives til behørigt autoriserede personer med henblik på kontrol af deres rigtighed, en vurdering af

de(n) af ansøgningen omhandlede ordning(er) eller anvendes i forbindelse med andre arbejdsområder inden for den pågældende landbrugsmyndighed«.

9 Som følge af dette krav i det grundskema, som anvendes i Det Forenede Kongerige, modtager en landbruger i det første år, hvor han driver et bestemt areal, en blank udskrift af markplanen, og forventes selv at indhente de oplysninger, som ellers ville være angivet heri, fra andre kilder end MAFF. Såfremt en landbruger over for MAFF kan godtgøre, at der foreligger særlige omstændigheder, og at han har udtømt alle normale muligheder for at opnå de oplysninger, som normalt er indeholdt i udskriften af markplanen, kan MAFF udlevere visse af oplysningerne fra markplanen til landbrugeren.

Tvisten i hovedsagen

10 Fisher driver tre gårde, Glebe Farm, Castle Hill Farm og Carlam Hill Farm. De to sidstnævnte tilhører Flint Co. Ltd (herefter »Flint«), og var indtil 1995 bortforpagtet til Nicholson. I 1994 var der blevet indledt en konkurssag mod Nicholson, som blev sagt op af Flint.

11 I sommeren 1995 anmodede Flint's ansatte Fisher om at besigtige afgrøderne på Castle Hill Farm og Carlam Hill Farm med henblik på en vurdering af, hvilke afgrøder der kunne høstes. Denne besigtigelse udførte Fisher sammen med en planteavlskonsulent. Flint fik rådighed over bedrifterne ved udgangen af oktober 1995, hvorefter Flint's ansatte, Fisher, påbegyndte driften af disse.

12 Ifølge den forelæggende ret var hverken Nicholson eller nogen anden person indstillet på at give Fisher oplysninger om, hvorledes de to gårde tidligere havde

været drevet. I begyndelsen af november 1995 anmodede Fisher således MAFF om disse oplysninger, med henvisning til, at han ikke havde været i stand til at opnå dem på anden vis, hvilket MAFF ikke bestred. De oplysninger, som Fisher anmodede om, var dels oplysninger om hvilke arealer der var støtteberettigede med henblik på udtagning, dels udskrifter af markplanerne for de foregående år.

13 Ved skrivelse af 7. november 1995 afslog MAFF med henvisning til Data Protection Act 1984 (lov af 1984 om databeskyttelse) at udlevere de oplysninger, der var anmodet om, og MAFF anførte herved følgende: »Hvis De af ganske særlige grunde ikke er i stand til at indhente de nødvendige oplysninger fra de angivne kilder, vil vi overveje at meddele Dem visse basisoplysninger vedrørende de pågældende arealer.«

14 I sin skrivelse af 21. november 1995 erkendte MAFF, at Fisher havde udtømt alle normale muligheder for at opnå de ønskede oplysninger, og tilstillede sagsøgeren visse basisoplysninger vedrørende de to gårdes arealer samt oplysninger om, hvilke arealer der havde været udtaget i de foregående år. Imidlertid blev der ikke givet nogen oplysning om, hvilke afgrøder der tidligere havde været dyrket, dvs. hvilke afgrøder der ifølge udskrifterne af markplanerne (Field Data Printouts) for de tidligere år havde været dyrket på de enkelte marker.

15 Da Fisher modtog disse oplysninger, havde han allerede tilsået en del af arealet, idet det resterende areal først skulle tilsås det følgende forår. Imidlertid er det under retsmødet for Domstolen blevet præciseret og erkendt af alle parter i sagen, at alle de arealer, der blev tilsået i efteråret 1995, var støtteberettigede med henblik på udtagning.

16 Den 3. maj 1996 indgav Fisher sin hektarstøtteansøgning til MAFF. Den 26. november 1996 meddeltes det ham, at det under behandlingen af hans ansøgning var blevet konstateret, at to marker på Castle Hill og Carlam Hill, som

han havde udtaget, ikke var støtteberettigede som udtagne arealer på grund af de afgrøder, der havde været dyrket på disse, og at der således ikke kunne ydes godtgørelser for disse.

17 Desuden blev Fisher pålagt sanktioner i overensstemmelse med artikel 9 i forordning nr. 3887/92.

18 Fisher påklagede den afgørelse, hvorved han var blevet pålagt sanktioner. Klagen blev afvist, og han anlagde derfor sag ved den forelæggende ret til prøvelse af afgørelsen, idet han nedlagde påstand om dels, at MAFF's afgørelse om at stadfæste de sanktioner, der var pålagt ham, blev annulleret, dels om, at det blev fastslået, at den første afgørelse var retsstridig og ugyldig, og endelig påstand om erstatning.

19 For den forelæggende ret gjorde Fisher gældende, at den fejl, han havde begået ved at udtage arealer, som ikke var støtteberettigede til udtagning, skyldtes, at MAFF havde afslået at meddele ham oplysningerne om hvilke afgrøder der tidligere havde været dyrket på de pågældende arealer. MAFF har således handlet retsstridigt af to grunde. For det første, hvis Fisher havde fået tilsendt de nødvendige oplysninger, som han anmodede om i begyndelsen af november 1995, ville han have haft kendskab til, hvilke marker der var støtteberettigede til udtagning, og han ville følgelig ikke det følgende forår, da han foretog sin forårssåning, have udtaget arealer, der ikke var støtteberettigede til udtagning. For det andet handlede MAFF retsstridigt ved at pålægge ham sanktioner for fejl i hans støtteansøgning på grundlag af oplysninger, som MAFF tidligere havde nægtet at meddele ham. Følgelig burde MAFF ikke til skade for ham have udnyttet oplysninger, som det havde afslået at meddele ham.

20 Vedrørende det første anbringende gjorde MAFF for den forelæggende ret gældende, at MAFF ikke kunne give ham de ansøgte oplysninger om de afgrøder, som tidligere var blevet dyrket, uden at tilsidesætte dets forpligtelser over for såvel Nicholson som en bobestyrer, som havde tilstillet MAFF disse oplysninger fortroligt i overensstemmelse med den ovennævnte erklæring i grundskemaet. Med hensyn til det andet anbringende anførte MAFF, at det var berettiget og

endda forpligtet til at anvende de pågældende oplysninger til brug for dets undersøgelse af, hvilke afgrøder der tidligere var blevet dyrket på arealet, således at det kunne kontrollere, om de udtagne arealer var støtteberettigede.

21 MAFF gjorde desuden gældende — og blev støttet heri af den forelæggende ret — at Fisher kunne have sikret sig, at de udtagne arealer var støtteberettigede til udtagning, hvis han havde udnyttet dels de oplysninger, han havde fået ved sin besigtigelse af bedriften i sommeren 1995, dels de oplysninger, som MAFF havde tilsendt ham i november 1995. Den forelæggende ret fandt dog, at dette ikke var tilstrækkeligt til at tilbagevise Fisher's anbringender, og den fastslog følgelig, at såfremt Fisher have fået de yderligere oplysninger, som han havde anmodet om, inden udsåningen i foråret 1996, ville han have valgt kun at udtage arealer, som var støtteberettigede til udtagning. Ifølge den forelæggende ret beroede den omstændighed, at Fisher ikke gjorde dette, direkte på, at han ikke havde fået tilsendt de yderligere oplysninger, som han havde anmodet om.

De præjudicielle spørgsmål

22 På baggrund af ovenstående besluttede High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) a) Hjemler artikel 3, stk. 1, og artikel 9 i forordning (EØF) nr. 3508/92 sammenholdt med fællesskabsrettens almindelige principper ret til at meddele tredjepart oplysninger, som var indlæst i en database oprettet i henhold til artikel 2, og som var indgivet af eller på vegne af en tidligere

hektarstøtteansøger i henhold til hektarstøtteordningen (Arable Area Payments)?

b) Såfremt ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, er denne meddelelse af aktindsigt, som den kompetente myndighed er retligt forpligtet til at give, med hensyn til de personer, til hvem meddelelsen kan foretages, begrænset til:

i) personer, der er godkendt af den tidligere ansøger på de grundskemaer, som anvendes i Det Forenede Kongerige (UK Base Form); og/eller

ii) personer, som anmoder om aktindsigt i oplysningerne med henblik på deres ansøgning om landbrugsstøtte for de samme arealer som den tidligere ansøger, også når denne afslår at give de pågældende oplysninger

og med hensyn til de oplysninger, der kan gives:

iii) begrænset til oplysninger, som ikke udgør fortrolige erhvervsoplysninger, og/eller

iv) begrænset til de oplysninger, som nødvendigvis må gives for, at det kan sikres, at den person, der anmoder om oplysningerne, ved rimelige foranstaltninger kan undgå at blive pålagt sanktioner i forbindelse med hans ansøgning om landbrugsstøtte?

2) Såfremt besvarelsen af spørgsmål 1, litra a), er bekræftende, og de kompetente myndigheder retsstridigt har undladt at meddele aktindsigt i de anmodede oplysninger under omstændigheder, hvor den pågældende person, hvis han havde opnået oplysningerne, alene ville have udtaget arealer, som var støtteberettigede til udtagning, er pålæggelsen af sanktioner i henhold til artikel 9 i forordning (EØF) 3887/92 alene af denne grund retsstridig?

3) Uanset om de kompetente myndigheders afslag på at meddele aktindsigt i de under spørgsmål 1, litra a), angivne oplysninger var retmæssigt, kan sådanne myndigheder udnytte disse oplysninger til at pålægge en person sanktioner, når de trods vedkommendes anmodninger herom har afslået at give denne person de nævnte oplysninger?«

Første spørgsmål

23 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om de kompetente myndigheder i henhold til artikel 3, stk. 1, og artikel 9 i forordning nr. 3508/92 sammenholdt med fællesskabsrettens almindelige principper kan udlevere en ny landbruger oplysninger om markafgrøder dyrket i de foregående år, som er afgivet af eller på vegne af en tidligere ansøger i henhold til hektarstøtteordningen, idet den nye landbruger har brug for oplysningerne for at kunne ansøge om hektarstøtte for de samme arealer.

24 Indledningsvis bemærkes, at det følger af artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 3508/92, at denne bestemmelse, som udtrykkeligt giver den kompetente myndighed mulighed for at foretage direkte søgning på oplysningerne i den database, som oplysningerne fra støtteansøgningerne er indlæst i, ikke udelukker, at andre personer end den kompetente myndighed kan foretage søgninger i denne.

25 For det andet følger det af samme forordnings artikel 9, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre beskyttelsen af de indhentede oplysninger, idet det dog ikke er nærmere præciseret, hvorledes dette skal ske.

26 Selv om det således påhviler medlemsstaterne — såfremt der ikke foreligger nøjagtige anvisninger herom — at fastsætte omfanget af og de nærmere regler for en sådan beskyttelse, må det ikke desto mindre fastslås, at de nationale foranstaltninger hverken må gå ud over, hvad der er nødvendigt med henblik på en korrekt anvendelse af forordning nr. 3508/92 eller tilsidesætte dennes rækkevidde eller effektivitet.

27 I den forbindelse følger det af anden og tredje betragtning til forordning nr. 3508/92, at denne tilsigter at øge forvaltnings- og kontrolordningernes effektivitet. Som generaladvokaten har anført i punkt 42 i forslaget til afgørelse, forudsætter en effektiv procedure, at de oplysninger, som skal afgives af en støtteansøger, i overensstemmelse med forordningens artikel 6, er fuldstændige og nøjagtige fra starten, og at ansøgeren på denne baggrund kan råde over de oplysninger, som er nødvendige med henblik på at sikre, at de ansøgninger, som skal indgives til den kompetente myndighed, er forskriftsmæssige.

28 Det må endvidere lægges til grund, at en støtteansøger i forbindelse med anvendelsen af forordning nr. 3508/92 har en væsentlig og legitim interesse i at råde over de oplysninger, som er nødvendige for at kunne indgive en korrekt ansøgning om hektarstøtte og at undgå at blive pålagt sanktioner.

29 De foranstaltninger, som træffes af medlemsstaterne med henblik på at beskytte de indhentede oplysninger, skal således tage dette hensyn i betragtning.

30 I modsætning til, hvad der er gjort gældende af Det Forenede Kongeriges regering, opfylder en generel bestemmelse, hvorefter de indhentede oplysninger

kun kan meddeles en tredjemand med samtykke fra den, som har afgivet de pågældende oplysninger og på betingelse af, at det er påkrævet for at varetage en afgørende interesse, ikke dette krav, for så vidt som en sådan bestemmelse ikke tager hensyn til en støtteansøgers legitime interesse i at få kendskab til visse af disse oplysninger.

31 Således skal den kompetente myndighed ved sin afgørelse af, om der kan udleveres visse oplysninger, som er indeholdt i databasen, foretage en afvejning mellem på den ene side hensynet til den, som har indgivet oplysningerne og på den anden side hensynet til den, som har behov for oplysningerne for at opfylde et legitimt formål.

32 Imidlertid skal hensynene til de berørte, når det drejer sig om personlige oplysninger, vurderes under overholdelsen af frihedsrettighederne og de grundlæggende rettigheder.

33 I den forbindelse indeholder bestemmelserne i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31, herefter »direktivet«) kriterier, som den kompetente myndighed kan anvende til brug for denne vurdering.

34 Selv om dette direktiv ikke var trådt i kraft på det tidspunkt, hvor de faktiske omstændigheder i hovedsagen fandt sted, fremgår det af tiende og ellevte betragtning til direktivet, at det på fællesskabsplan overtager de almindelige retsprincipper på området, som allerede følger af medlemsstaternes retsordener.

35 Hvad særligt angår udlevering af oplysninger er en sådan meddelelse efter direktivets artikel 7, litra f), tilladt, såfremt den er nødvendig for, at den tredjemand, til hvem personoplysningerne videregives, kan forfølge en legitim

interesse, medmindre de registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder går forud herfor.

36 For så vidt angår anvendelsen af sådanne kriterier i hovedsagen er der ingen oplysninger i sagen, som danner grundlag for at antage, at Fisher forfulgte andre hensyn end det væsentlige og legitime hensyn, som var at få kendskab til de oplysninger, som han havde brug for med henblik på at opfylde sine forpligtelser i henhold til forordning nr. 3508/92, og Fisher kunne ikke opnå disse på anden vis.

37 Det fremgår heller ikke af sagen, at meddelelsen af de af Fisher ansøgte oplysninger var af en sådan art, at de anfægtede interesserne hos den, som disse oplysninger angik, eller dennes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder.

38 Imidlertid påhviler det den nationale ret, som er den eneste, der har kendskab til alle de relevante forhold i tvisten i hovedsagen, at foretage en afvejning af hensynene til de berørte personer med henblik på at vurdere, om de ansøgte oplysninger kan udleveres til Fisher.

39 På denne baggrund skal det første spørgsmål besvares således, at de kompetente myndigheder i henhold til artikel 3, stk. 1, og artikel 9 i forordning nr. 3508/92 sammenholdt med fællesskabsrettens almindelige principper — efter at have foretaget en afvejning af de berørte personers respektive interesser — kan udlevere oplysninger om markafgrøder dyrket i de foregående år, som er afgivet af eller på vegne af en tidligere ansøger i henhold til hektarstøtteordningen, til en ny landbruger, som har brug for disse oplysninger for at kunne ansøge om hektarstøtte for de samme arealer og ikke kan opnå oplysningerne på anden vis.

Andet og tredje spørgsmål

40 Med andet og tredje spørgsmål, som med fordel kan besvares samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om den kompetente myndighed, i tilfælde af afslag på de ansøgte oplysninger, er berettiget, endsige forpligtet, til at pålægge ansøgeren sanktioner i henhold til artikel 9 i forordning nr. 3887/92, og om myndigheden på denne baggrund kan basere sig på oplysninger, som den ikke har meddelt ansøgeren i forbindelse med hans begæring om oplysninger.

41 Ifølge Det Forenede Kongeriges regering var den kompetente myndighed forpligtet til at pålægge de sanktioner, som er foreskrevet i artikel 9 i forordning nr. 3887/92, i tilfælde af urigtige angivelser, idet Fisher ikke kunne påberåbe sig den eneste undtagelse, der er indeholdt i forordningens artikel 9, stk. 2, fjerde afsnit, om at landbrugeren »ved arealbestemmelsen korrekt har baseret sig på oplysninger, der er godkendt af myndighederne«.

42 Herom bemærkes for det første, at den forelæggende ret i hovedsagen konstaterede, at sanktionerne utvivlsomt måtte tilskrives afslaget på at udlevere de oplysninger, Fisher havde anmodet om fra den kompetente myndighed.

43 Endvidere bemærkes, at pålæggelse af sanktioner er udelukket, når angivelsen er ukorrekt som følge af fejlagtige oplysninger, som hidrører fra den kompetente myndighed. Heraf følger, at den undtagelse, som er angivet i forordning nr. 3887/92's artikel 9, stk. 2, in fine, finder anvendelse, idet ansøgerens urigtige

angivelse angående arealbestemmelsen skal tilskrives den kompetente myndighed.

44 Det samme er tilfældet, såfremt angivelsen er fejlagtig som følge af manglende oplysninger fra denne myndighed. Således må det fastslås, at såfremt denne myndighed blot har nægtet at udlevere den nye landbruger de oplysninger, som denne havde behov for, og landbrugeren ikke kunne opnå oplysningerne på anden vis, skal den urigtige angivelse tilskrives den kompetente myndighed.

45 Under disse omstændigheder kunne den kompetente myndighed ikke pålægge den nye landbruger sanktioner, når myndigheden vidste, at landbrugeren, som følge af dens eget afslag på at udlevere oplysningerne, ikke rådede over de oplysninger til brug for ansøgningen, som var nødvendige for at sikre, at hans støtteansøgning var forskriftsmæssig.

46 Herefter skal artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 3887/92 fortolkes således, at den ikke åbner mulighed for at pålægge sanktioner, når den fejlagtige angivelse må tilskrives den kompetente myndigheds afslag på at udlevere en ny landbruger de oplysninger, når denne landbruger har behov for disse oplysninger for at sikre, at hans ansøgning er forskriftsmæssig, og ikke kan opnå oplysningerne på anden vis.

47 Andet og tredje spørgsmål skal således besvares med, at den kompetente myndighed, i tilfælde af afslag på at udlevere de ansøgte oplysninger, ikke kan pålægge ansøgeren sanktioner i henhold til artikel 9 i forordning nr. 3887/92 på grundlag af oplysninger, som den ikke har meddelt ansøgeren i forbindelse med hans ansøgning om oplysninger.

Sagens omkostninger

48 De udgifter, der er afholdt af Det Forenede Kongeriges regering og af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) ved kendelse af 13. marts 1998, for ret:

1) **I henhold til artikel 3, stk. 1, og artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, sammenholdt med fællesskabsrettens**

almindelige principper kan de kompetente myndigheder — efter at have foretaget en afvejning af de berørte personers respektive interesser — udlevere oplysninger om markafgrøder dyrket i de foregående år, som er afgivet af eller på vegne af en tidligere ansøger i henhold til hektarstøtteordningen, til en ny landbruger, som har brug for disse oplysninger for at kunne ansøge om hektarstøtte for de samme arealer og ikke kan opnå oplysningerne på anden vis.

2) I tilfælde af afslag på at udlevere de ansøgte oplysninger kan den kompetente myndighed ikke pålægge ansøgeren sanktioner i henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger på grundlag af oplysninger, som den ikke har meddelt ansøgeren i forbindelse med hans ansøgning om oplysninger.

Edward Kapteyn Ragnemalm

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. september 2000.

R. Grass

Justitssekretær

D.A.O. Edward

Formand for Fjerde Afdeling